

69 Á föstudögum má á þessu tímabili hafa sölubúðirnar opnar til kl. 8 e. h., en loka skal þeim á laugardögum kl. 12 á hádegis.

Brauðsölubúðir skulu opnar alla virka daga frá kl. 9 f. h. til kl. 7 e. h. og á sunnudögum frá kl. 9 f. h. til kl. 3 e. h. og frá kl. 6 e. h. til kl. 7 e. h.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 17 1. febrúar 1936 til að öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt er úr gildi felld auglýsing nr. 39 1. júní 1938, um breyting á samþykkt nr. 18 12. apríl 1921.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 17. maí 1941.

Ólafur Thors.

Páll Pálmason.

70

28. apríl

REGLUGERÐ

um sölu á kolum.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 36 12. júní 1939 er hér með sett eftirfarandi reglugerð:

1. gr.

Kolaverzlanir mega eigi selja meira magn af kolum til húsa (hitunar eða matgerðar) en sem svarar til mánaðarnotkunar, og eigi til annarra en þeirra, er venjulega skipta við þá. Hafi kolaverzlunin engin kol handa viðskiptamönnum sínum, en önnur kolaverzlun er á staðnum, gefur sú fyrrnefnda viðskiptamanni sínum vottorð um, að hann sé venjulegur viðskiptamaður hennar og tilgreinir mánaðarnotkun hans. Er öðrum kolaverzlunum heimilt að afgreiða kol gegn afhendingu þessa vottorðs.

2. gr.

Einstaklingum og stofnunum er bannað að kaupa kol nema fyrri birgðir séu þrotnar, og þá eigi meir en svo, að birgðir séu til eins mánaðar.

3. gr.

Á öllum þeim stöðum, sem verzlað er með kol, skal hlutaðeigandi dómari tilnefna einn mann til þess að vera eftirlitsmaður með kolaverzlun á staðnum. Hann skal og fylgjast með hvers konar ráðstöfun á kolabirgðum, þó þær séu ekki í höndum verzlana, og vera verðlagsnefnd til aðstoðar, þannig að afskipti hennar af verðlagi þessarar vöru geti náð sem bezt tilgangi sínum. Kolaeftirlitsmaður getur bannað, að kol séu flutt burtu af því verzlunarsvæði, sem þau eru á. Kolaeftirlitsmaður skal gefa lögreglustjóra mánaðarlega skýrslu um allar kolabirgðir í hans umdæmi. Eftirlitsmaðurinn getur veitt undanþágu frá ákvæðum 1. og 2. gr. reglugerðar þessarar t. d. þar sem staðhættir eru þannig, að erfitt er um aðdrætti mánaðarlega. Efirlitsmaður skal halda gerðabók, þar sem skráðar eru allar þær undanþágur, sem gefnar eru. Áfrýja má ákvörðunum hans til skömmtunarskrifstofu ríkisins.

4. gr.

Hreppsnefndum, bæjarstjórnnum og kolaeigendum er skylt að aðstoða eftirlitsmanninn, eftir því sem þörf gerist, um upplýsingar um kolaþörf, kolabirgðir o. s. frv. Skal kolaeftirlitsmanni heimill aðgangur að innkaupsreikningum, birgða- og viðskiptabókum kolaeigenda til þess að sannfæra sig um innkaup og ráðstöfun kola-birgða.

5. gr.

70

Kostnaður við eftirlitið, þar á meðal kaup kolaeftirlitsmanna, greiðist úr hlut-
aðeigandi bæjar- eða sýslusjóði.

28. apríl

Rísi ágreiningur um kaup eftirlitsmanna skal það ákveðið af viðskiptamálaráðuneytinu.

6. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 10000.00, og skal farið með mál út af þeim sem almenn lögreglumál.

7. gr.

Með reglugerð þessari er numin úr gildi reglugerð nr. 176 14. sept. 1939.

8. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Viðskiptamálaráðuneytið, 28. apríl 1941.

Eysteinn Jónsson.

Torfi Jóhannsson.

REGLUGERÐ

71

20. maí

um breyting á reglugerð nr. 50 14. júní 1938, um gjaldeyrisverzlun o. fl.

1. gr.

1. mgr. 3. gr. reglugerðar nr. 50 14. júní 1938, um gjaldeyrisverzlun o. fl., hljóði svo:

Erlendis er eigendum íslenzkra skipa og annarra farartækja heimilt að láta af hendi sterlingspund, sem þeir fá í flutningsgjöld, fargjöld og önnur slík gjöld, sem þar eru innt af hendi, til greiðslu á skyldugreiðslum til skipverja og starfsmanna sinna erlendis og á öðrum nauðsynlegum kostnaði vegna afgreiðslu og veru skipanna og farartækjanna erlendis, svo og nauðsynjum skipanna og farartækjanna þar til er þau koma hingað, en skylt er eigendum skipanna og farartækjanna að gera gjaldeyris- og innflutningsnefnd fullnægjandi grein fyrir öllum slíkum greiðslum. — Allan annan erlendan gjaldeyri, sem eigendur skipa og farartækja fá af framangreindum ástæðum, skulu þeir afhenda bönkunum.

2. gr.

Upphaf 11. gr. reglugerðarinnar hljóði svo:

Eigendum íslenzkra veiðiskipa, sem selja afla sinn í sterlingspundum, skal heimilt o. s. frv.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist hér með þeim, er hlut eiga að máli.

Viðskiptamálaráðuneytið, 20. maí 1941.

Eysteinn Jónsson.

Torfi Jóhannsson.